

[Trafikministeren]

Jeg noterede mig også den positive holdning til loven om luftfarten hos hr. Jimmy Stahr. Hr. Ole Henriksen gik stort set ind for strukturen, men imod privatiseringen og imod de 1,2 mia. kr.

Hr. Nyrup Rasmussen hæftede sig ved ting, for det første ved de 1,2 mia. kr. og dernæst ved beregningsåret 1988. Efter de oplysninger, der foreligger for mig, så er det ikke 1988, der er beregningsåret, men de beregninger, man har arbejdet med, er en fremskrevet beregning af omsætning og indtægter i årene fra 1990 til 1998. Det kan jeg selvfølgelig ikke i detaljer redegøre for her, men det vil jo være naturligt, at vi i udvalgsarbejdet fordyber os i disse ting, og jeg skal selvfølgelig levere det fornødne materiale.

Må jeg så sige om de 1,2 mia. kr., at der er jo forskelle i livssyn og syn på, hvordan man indretter sig i en erhvervsvirksomhed. Jo, det er der. Det er hr. Nyrup Rasmussen, jeg i den henseende svarer. Jeg mener sådan set, at der er mange eksempler i tilværelsen på, at det at have lidt gæld fremmer produktionen. Det gør én opmærksom på, at man skal hænge dobbelt i.

Hvis jeg må gå til et andet område, nemlig landbruget, så oplevede vi, at de såkaldte sølvbryllupslandmænd kunne holde fri hele sommeren indtil høst, hvorimod de unge, der havde skaffet sig en gæld, var nødt til at lave en produktion. Og det gjorde de så, og derved bar de faktisk en eksport frem for Danmark, som vi kan være dem meget taknemlig for. Det kan man kalde en filosofi. Jeg tror, den er rigtig.

Jeg tror også, at det har at gøre med, at når der kommer en ledelse, som er sammensat på den facon, som vi tilsigter, så tilfører vi et forretningsmæssigt element og en spore til – ud fra den betragtning, jeg har givet her – at fremkomme med så positivt et resultat som overhovedet muligt.

Hr. Ernst B. Schmidt havde nogle bemærkninger angående afgifter på de private og kommunale lufthavne og opkrævning af disse. Jeg vil selvfølgelig give en redegørelse og svare på det, når det bliver konkretiseret lidt mere.

Hvad angår det spørgsmål, som blev rejst af hr. Knud Lind om tjenestemændene, vil jeg gerne fremføre, at det jo fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at regeringen i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget har lagt afgørende vægt på, at personalets

rettigheder og vilkår ikke forringes med overgangen til det nye selskab. Hensynet hertil er for statstjenestmændenes vedkommende tilgodeset i bestemmelser i lovforslagets § 7 og er for øvrige ansatte allerede tilgodeset ved 1979-loven om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.

Jeg skal sige, at det første, jeg gjorde, var at foretage en orientering af tjenestemandsorganisationerne, og derved unddrog jeg jo sådan set Folketinget at få den første oplysning. Det kan man så skælde mig ud for, men jeg synes, at de, der har deres arbejdsplads derude, skulle være de første til at få at vide, hvordan landet ligger. Og jeg kan i hvert fald indestå for, at der vil blive taget alt det hensyn til personalet, som det overhovedet er muligt.

Hr. Arne Melchior mente, at jeg på et tidligere tidspunkt skulle have inddraget Socialdemokratiet i forhandlingerne. Jeg kan måske i spøg sige, at hvis det forholdsvis havde taget lige så lang tid som forhandlingerne med hr. Arne Melchior, så var lovforslaget måske ikke blevet færdig i denne samling. Jeg siger det, fordi vi har ført en meget grundig forhandling, og det kan jo til tider være svært at have for mange æg i kurven på en gang. Men jeg skal da love bedring i den henseende, og jeg vil meget gerne til dette lovforslag have så stor tilslutning som overhovedet muligt.

Jeg har svaret på og berigtiget beregningerne.

På det sidste spørgsmål fra hr. Arne Melchior om koncessionsbetingelser vil jeg gerne svare ja; men jeg vil samtidig sige, at når loven engang er i hus, skal der jo nedsættes en styringsgruppe, som skal arbejde med overgangen, og det er klart, at der er en sammenhæng mellem, hvor mange bindinger man på forhånd siger ja til, og så de værdier, som et kommende aktieselskab kommer til at indeholde. Det er jo en lang proces, som vi går ind i. Så vidt jeg har forstået, er det normalt, når man skal på fondsbørsen, at man kan præstere tre års regnskaber, for at man kan foretage en vurdering af, hvad det er, man køber. Jeg ved, at der kan være undtagelse til to år, men derunder kan man vel næppe gå, så det med at afhænde aktier er ikke noget, der sker hverken i morgen eller i overmorgen. Vi er ved begyndelsen af den proces, som jeg håber kan føre til et godt resultat, og det opfatter jeg udtalelserne her i dag som et udtryk for.